

Ontwikkeling van de werkloosheid volgens CBS en CWI vergeleken

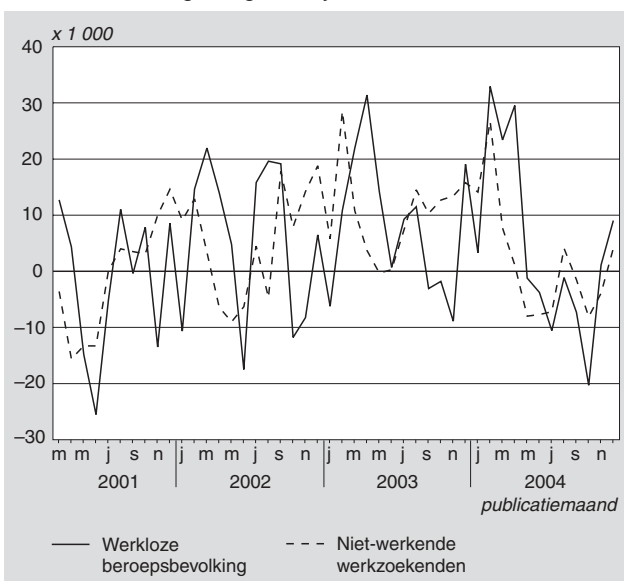
Remko Hijman ¹⁾

Maandelijks wordt Nederland geïnformeerd over zowel de werkloosheid (CBS, persbericht werkloze beroepsbevolking) als over het aantal bij het centrum voor werk en inkomen ingeschreven werkzoekenden (CWI, nieuwsflits arbeidsmarkt, niet-werkende werkzoekenden). Gevoelsmatig hebben beide indicatoren een sterk verband. De niveaus verschillen echter nogal. Beide cijfers dienen een ander doel, beschrijven een andere populatie en worden op een andere wijze samengesteld. Ontwikkelingen van maand-op-maand lopen dan ook regelmatig uiteen. Wat zijn de precieze oorzaken van deze schijnbare inconsistenties? Welke rol spelen de seizoeneffecten? En belangrijk voor de arbeidsmarktanalyses, verschillen de ontwikkelingen ook op lange termijn? In dit artikel komen deze vragen aan bod.

1. Inleiding

Gezien de frequentie van publicatie (maandelijks) staat de korte-termijn ontwikkeling van de werkloze beroepsbevolking van het CBS en de niet-werkende werkzoekenden van het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) sterk in de belangstelling. Vragen als “is de werkloosheid recent gestegen of gedaald?” en “hoe sterk is het aantal niet-werkende werkzoekenden de afgelopen maand gestegen?” zijn voor de media belangrijk. Probleem hierbij is dat de korte-termijn ontwikkelingen van de CWI-cijfers behoorlijk kunnen verschillen van de ontwikkelingen in de CBS-cijfers. Dit zorgt regelmatig voor verwarring in de media, met name als de ene indicator een stijging aangeeft en de andere een daling, hetgeen 17 van de 48 keer voorkwam tussen 2001 en 2004. Bovendien kiest het CBS voor de seizoengecorrigeerde werkloosheid als maat voor de ontwikkeling. Het CWI corrigeert haar cijfers daarentegen niet voor seizoeneffecten.

1. Maandmutatie ongecorrigeerde cijfers werkloosheid



2. Oorzaken van verschillen

Op korte termijn kunnen de ontwikkelingen van de CBS-cijfers er heel anders uitzien dan die van de CWI-cijfers. Voor deze verschillen in de maand-op-maandmutaties zijn meerdere oorzaken:

Ten eerste reële, arbeidsmarktinformatie bevattende oorzaken, zoals populatieverschillen die het gevolg zijn van andere definities. Het gaat hier bijvoorbeeld om werkloze jongeren die zich niet inschrijven bij het CWI, of bij het CWI ingeschreven arbeidsgehandicapten die niet actief op zoek zijn naar werk. De werkloze beroepsbevolking telde in 2004 gemiddeld 479 duizend personen. Het aantal niet-werkende werkzoekenden lag gemiddeld op 710 duizend. Maar het aantal personen dat tot beide groepen behoorde, bedroeg slechts 259 duizend. De overlap van de populaties is dus beperkt. In de technische toelichting wordt overigens een volledig overzicht van de verschillen en overeenkomsten gegeven.

Ten tweede versturende effecten:

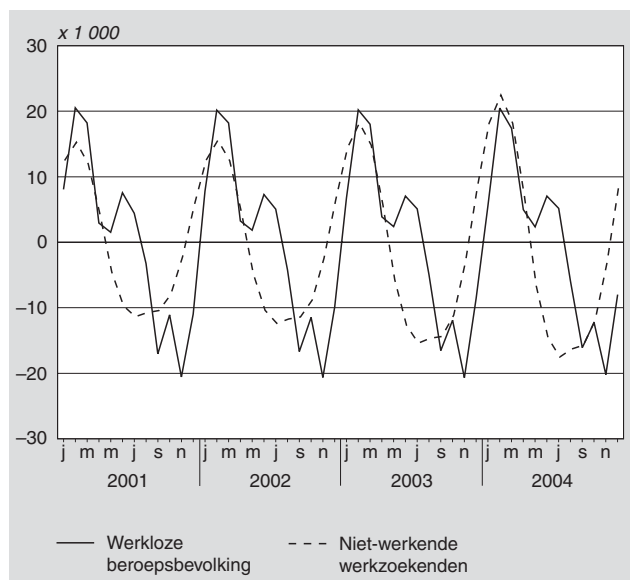
- Seizoeneffecten;
- Wijze van waarneming; het CWI heeft een registratie met bijbehorende administratieve vertraging en vervuiling, terwijl het CBS een doorlopende enquête houdt met bijbehorende ruis door onnauwkeurigheidsmarges op de uitkomsten;
- Tijdsperiode waarop cijfers betrekking hebben: het CBS rapporteert over driemaandsgemiddelden, terwijl het CWI uitgaat van de stand op de laatste dag van de maand.

Voor een zuivere vergelijking en, nog belangrijker, voor een goed beeld van de korte-termijn ontwikkelingen op de arbeidsmarkt, moeten de versturende effecten zoveel mogelijk uit beide cijfers verwijderd worden. De seizoeneffecten zullen eerst apart onder de loep genomen worden, omdat deze op zichzelf interessante informatie bevatten.

3. Seizoenpatronen

Seizoeneffecten spelen een belangrijke rol in de ontwikkeling van de werkloosheid binnen een jaar. Zo is een stijging van de werkloosheid tussen december en januari heel gebruikelijk. Indien de werkloosheid in deze periode met enkele duizenden stijgt, betekent dit dan ook niet dat de algemene situatie op de arbeidsmarkt is verslechterd. Dergelijke seizoengebonden schommelingen vertroebelen het zicht op de onderliggende ontwikkelingen op de arbeidsmarkt. Het bemoeilijkt ook een goede vergelijking van de korte-termijn ontwikkelingen van de CWI-cijfers enerzijds en de CBS-cijfers anderzijds. De seizoenpatronen van beide variabelen zijn namelijk verschillend.

2. Invloed van het seizoen op de werkloosheid



Om de seizoenpatronen goed te kunnen vergelijken, zijn van de CWI-cijfers ook driemaandsgemiddelden gemaakt. De patronen van beide variabelen vertonen verschillen, maar ook overeenkomsten. Om deze beter te begrijpen zullen de patronen nader gespecificeerd worden naar leeftijd en geslacht.

Bepaling van de seizoenpatronen

Voor een nauwkeurige bepaling van het seizoenpatroon is het goed om een zo lang mogelijke reeks te hebben. Minimaal is een reeks van drie tot vier jaar nodig. Deze oorspronkelijke reeks kan worden opgesplitst in drie componenten:

- De trend-cycle
- Het seizoeneffect
- Een onregelmatige component

De bepaling van de afzonderlijke componenten is een technisch proces met meerdere rekenrondes. In deze berekeningen wordt met behulp van filters de middellange- tot langetermijn ontwikkeling, de trend-cycle, bepaald. De resterende data worden met behulp van andere filters ontdaan van onregelmatige effecten. Wat overblijft is de zogenaamde seizoencomponent. Dit bevat alle effecten in de reeks die jaarlijks terugkeren. De seizoencomponent is niet voor ieder jaar precies identiek, en kan lichte verschuivingen vertonen.

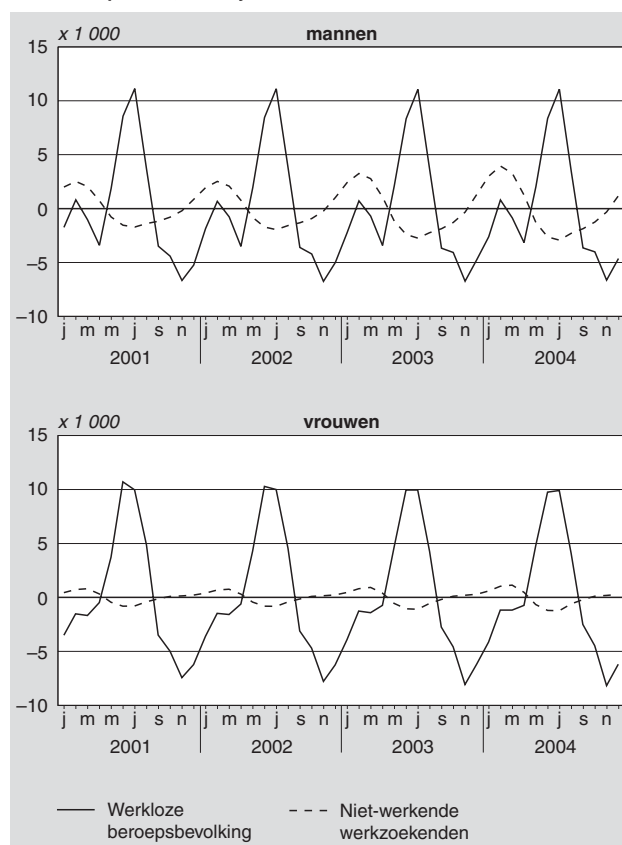
Voor het identificeren en verwijderen van seizoeneffecten en het bepalen van de trend maakt het CBS gebruik van X-12-ARIMA. Dit softwarepakket is ontwikkeld door het Amerikaanse Censusbureau en wordt internationaal veel gebruikt

3.1 Jongeren

De grootste verschillen in de populaties van CWI en CBS treffen we aan bij de jongeren. Dit komt duidelijk tot uiting

in de sterk afwijkende seizoenpatronen. Voor zowel jonge mannen als jonge vrouwen wordt het seizoenpatroon van de werkloze beroepsbevolking overheerst door een piek in de zomer. Het betreft hier jongeren die in de zomermaanden op zoek gaan naar vakantiewerk. Ook zijn er in deze periode meer schoolverlaters op zoek naar een vaste baan. Indien deze jongeren actief zoeken en direct beschikbaar zijn voor een baan van twaalf uur of meer per week behoren ze tot de werkloze beroepsbevolking. Dit effect is voor zowel jonge mannen als jonge vrouwen maximaal zo'n 10 duizend. Overigens zijn er in de zomer ook meer jongeren aan het werk. Er is dus ook een zomerpiek in de werkzame beroepsbevolking onder jongeren (Denne-man en Langenberg, 2004).

3. Seizoenpatroon, 15-24 jaar



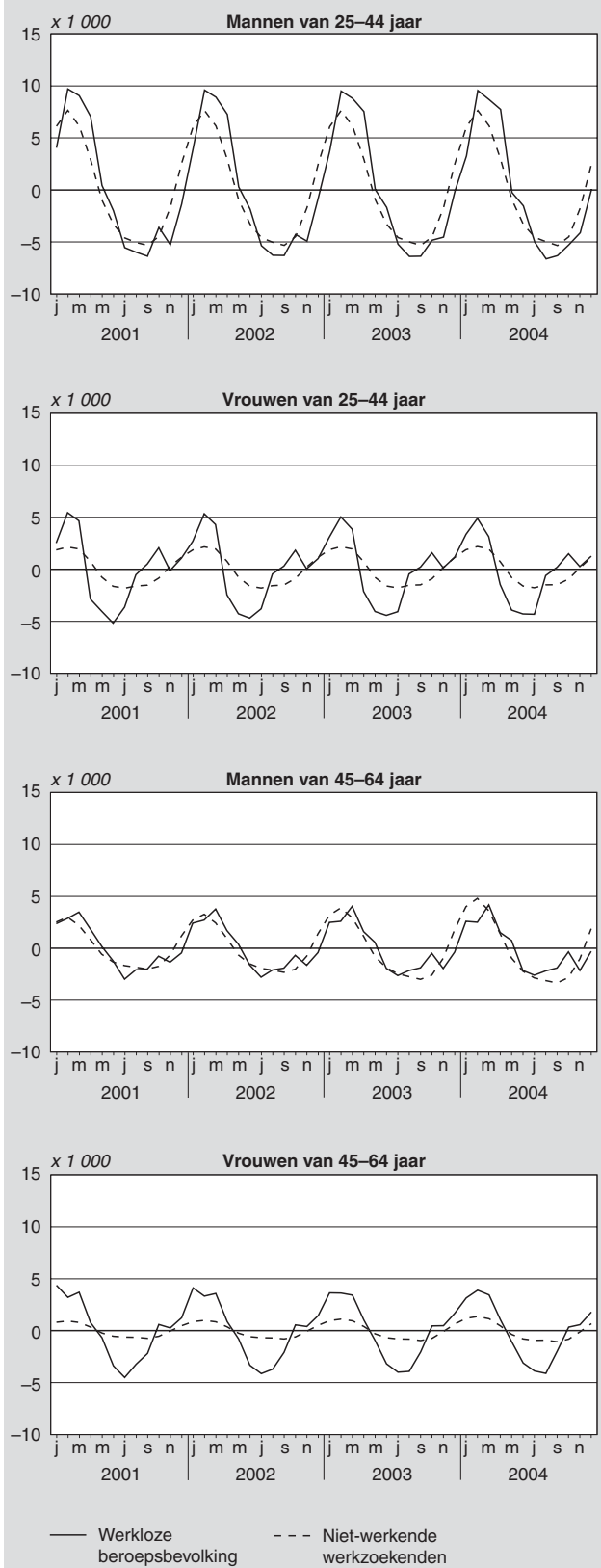
Jongeren laten zich bij het zoeken naar vakantiewerk vrijwel nooit registreren bij het CWI. Deze zomerpiek is hier dan ook niet zichtbaar. Er is onder jongere niet-werkende werkzoekenden slechts een gering seizoenpatroon zichtbaar. Het aantal inschrijvingen van jonge vrouwen is nagenoeg onafhankelijk van het seizoen. Bij jonge mannen is een kleine piek zichtbaar in de winter, als gevolg van het feit dat er minder werk is in de bouwnijverheid en de landbouw. Deze piek is in feite ook zichtbaar bij de werkloze beroepsbevolking.

Dat deze lager is dan bij het CWI heeft een technische oorzaak. Het seizoeneffect is gemiddeld over een jaar nul. Aangezien er een hoge piek is in de zomer, komen de andere maanden wat lager uit.

3.2 Middelbaren en ouderen

De seizoenpatronen van de CWI-cijfers en de CBS-cijfers vertonen grote gelijkenis voor mannen van de middelbare (25–44 jaar) en hoogste (45–64 jaar) leeftijdsgroep. Dit is ook te verwachten, want deze populaties hebben een rela-

4. Seizoenpatroon, 25–44 jaar en 45–64 jaar



tief grote overlap. In de wintermaanden is de werkloosheid gemiddeld altijd wat hoger. Dat hangt samen met een lagere vraag naar arbeid in de landbouw, bouwnijverheid en horeca. Dit raakt voornamelijk mannen van middelbare leeftijd. Deze mannen behoren tot de werkloze beroepsbevolking en schrijven zich ook in bij het CWI. In de periode januari-maart zijn gemiddeld zo'n 8 tot 10 duizend mannen van middelbare leeftijd en 5 duizend mannen van oudere leeftijd extra werkloos.

Bij vrouwen van middelbare en oudere leeftijd is de overlap in de CBS- en CWI-populatie minder groot. Dit blijkt ook uit de afwijkende patronen. De zomerdip in de werkloze beroepsbevolking voor deze groep kan verklaard worden door het tijdelijk niet beschikbaar zijn. Herintredende vrouwen van middelbare en oudere leeftijd zoeken wellicht gedurende het jaar naar werk, maar zijn in de zomervakantie niet beschikbaar, bijvoorbeeld vanwege de schoolvakantie van kinderen. Aangezien herintredende vrouwen met werkende partner geen recht hebben op een uitkering, staan ze over het algemeen niet ingeschreven bij het CWI, waardoor dit effect hier geen rol speelt. De gemeenschappelijke piek in de wintermaanden hangt weer samen met een lagere vraag naar arbeid, in dit geval met name in de horeca.

4. Trendmatige ontwikkelingen

Om de ontwikkelingen van de CWI- en CBS-cijfers goed te kunnen analyseren moeten de eerder genoemde verstoringen zoveel mogelijk uit de data verwijderd worden. Allereerst moeten de data betrekking hebben op dezelfde periode. Vervolgens moeten zowel de seizoeneffecten als de ruis uit de data gefilterd²⁾ worden. Wat overblijft is de trend in de cijfers. Deze trend geeft een goed beeld van de onderliggende ontwikkelingen.

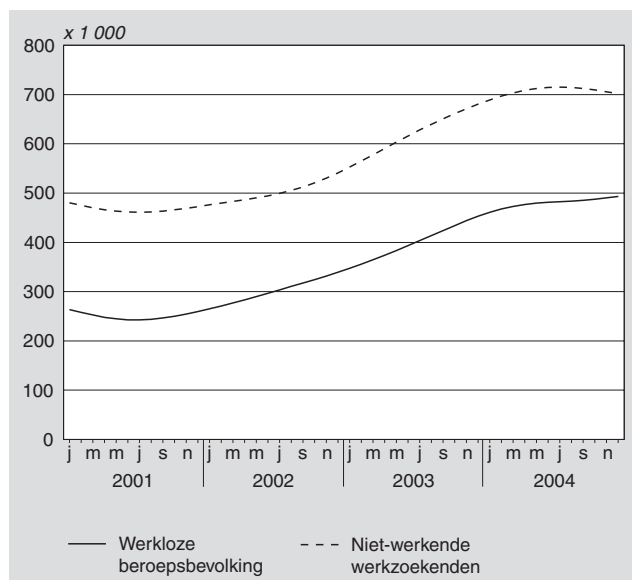
4.1 Totaal

Ondanks een geringe overlap van de werkloze beroepsbevolking en de niet-werkende werkzoekenden is de trend de afgelopen jaren globaal hetzelfde geweest. Dit is logisch, omdat beide indicatoren nauw aan elkaar verbonden zijn en op een soortgelijke wijze afhankelijk zijn van de economische situatie. Het niveauverschil tussen beide reeksen is vrij constant. Dit verschil schommelde de afgelopen jaren tussen de 200 en 250 duizend personen. Het aantal niet-werkende werkzoekenden is omvangrijker.

De sterke overeenkomst blijkt ook uit de maandelijkse stijging in de afgelopen jaren. Het omslagpunt tussen dalen en stijgen lag voor beide reeksen omstreeks juli 2001. In de ene periode groeide het aantal niet-werkende werkzoekenden wat sterker dan de werkloze beroepsbevolking en andersom, maar de trendmatige groei liet de afgelopen jaren grofweg hetzelfde beeld zien.

In de meest recente periodes is wel sprake van uiteenlopende maandelijkse mutaties. De CWI-cijfers laten vanaf de zomer van 2004 een dalende trend zien. Het stijgingstempo van de CBS-cijfers daalde tot die tijd op een vergelijkbare wijze, maar deze daling heeft niet doorgezet. Momenteel is er dan ook nog sprake van een stijgende

5. Trend van de werkloosheid

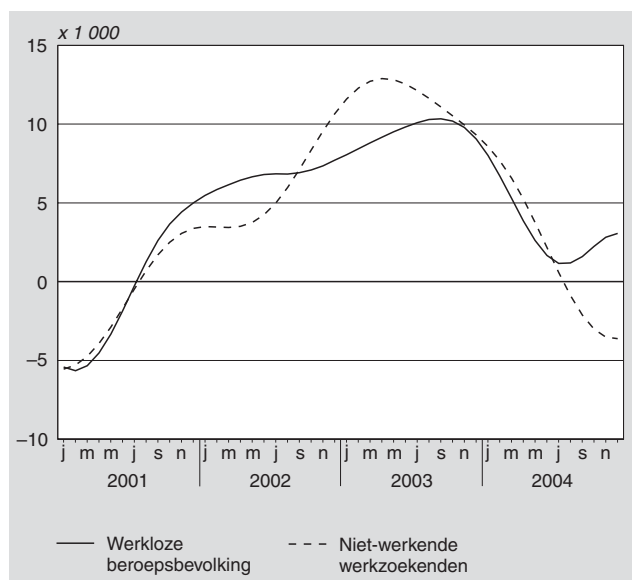


4.2 Jongeren

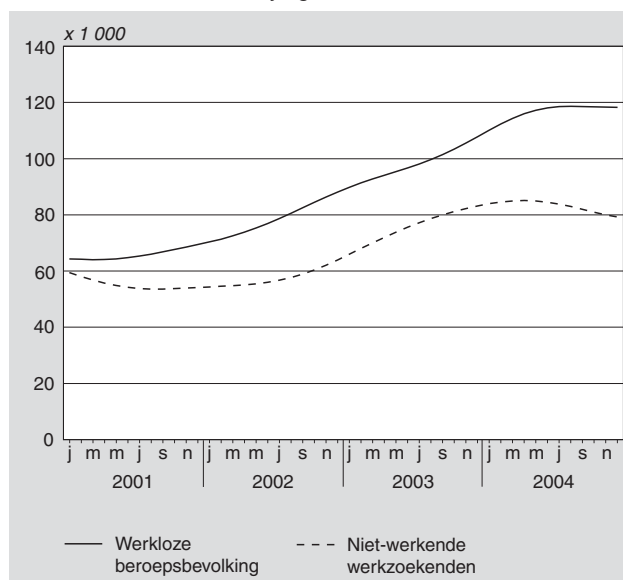
Zowel het aantal jongere niet-werkende werkzoekenden als jongeren in de werkloze beroepsbevolking groeide de afgelopen jaren. Onder jongeren groeide de CBS-populatie echter veel sterker dan de CWI-populatie. Waren in het begin van 2001 de aantallen nog vrijwel gelijk, eind 2004 is er een verschil van zo'n 40 duizend personen.

Bij een oplopende werkloosheid worden jongeren vaak extra hard geraakt. Veel schoolverlaters zijn nog niet uitkeringsgerechtigd. Ze wonen nog thuis of hebben nog geen arbeidsverleden (Traag, 2005). Deze jongeren voelen zich vaak niet geroepen zich in te schrijven bij het CWI. Dit kan verklaren waarom het aantal jongere niet-werkende werkzoekenden minder hard is gestegen. Eind 2004 is er wel een eind gekomen aan de stijging van de jongeren binnen de CBS-populatie. Dit aantal is vrijwel stabiel. Binnen de CWI-populatie is al enige tijd sprake van een dalende trend. Het aantal jeugdige ingeschreven werkzoekenden daalt met zo'n duizend per maand.

6. Trendmatige maandelijkse verandering in de werkloosheid



7. Trend werkloosheid, 15-24 jarigen

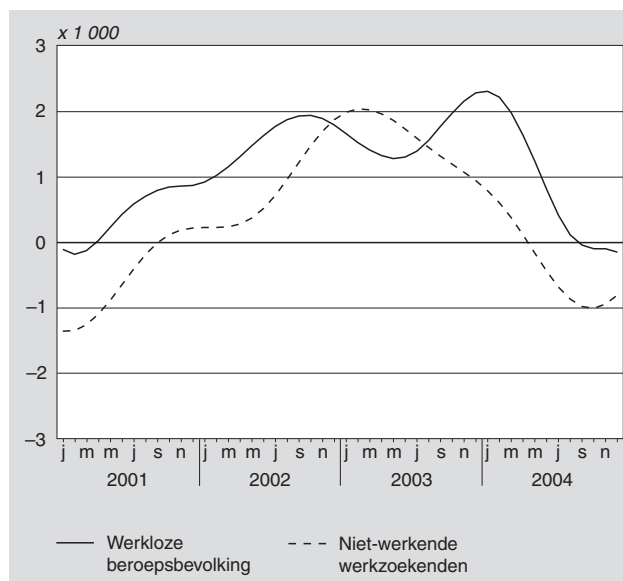


ontwikkeling van de werkloze beroepsbevolking. Trendmatig komen er elke maand een paar duizend werklozen bij. Deze recente ontwikkelingen kunnen duiden op de nabijheid van een omslagpunt.

Nauwkeurigheid van trendberekeningen

Het bepalen van de trend in de werkloosheidscijfers gaat gepaard met enige onnauwkeurigheid. Voor deze trend is net als bij de bepaling van het seizoenpatroon een lange reeks nodig. Een nauwkeurige schatting van de trend op een bepaald moment kan echter pas gemaakt worden wanneer er voldoende cijfers van zowel voor als na het betreffende moment beschikbaar zijn. In het geval van de werkloosheid geldt dit geldt vooral rondom omslagpunten op de arbeidsmarkt. In de praktijk zullen schattingen van de trend na drie tot zes maanden niet veel meer veranderen. Tot die tijd kunnen bijstellingen van enkele duizenden voorkomen.

8. Trendmatige maandelijkse verandering, 15-24-jarigen



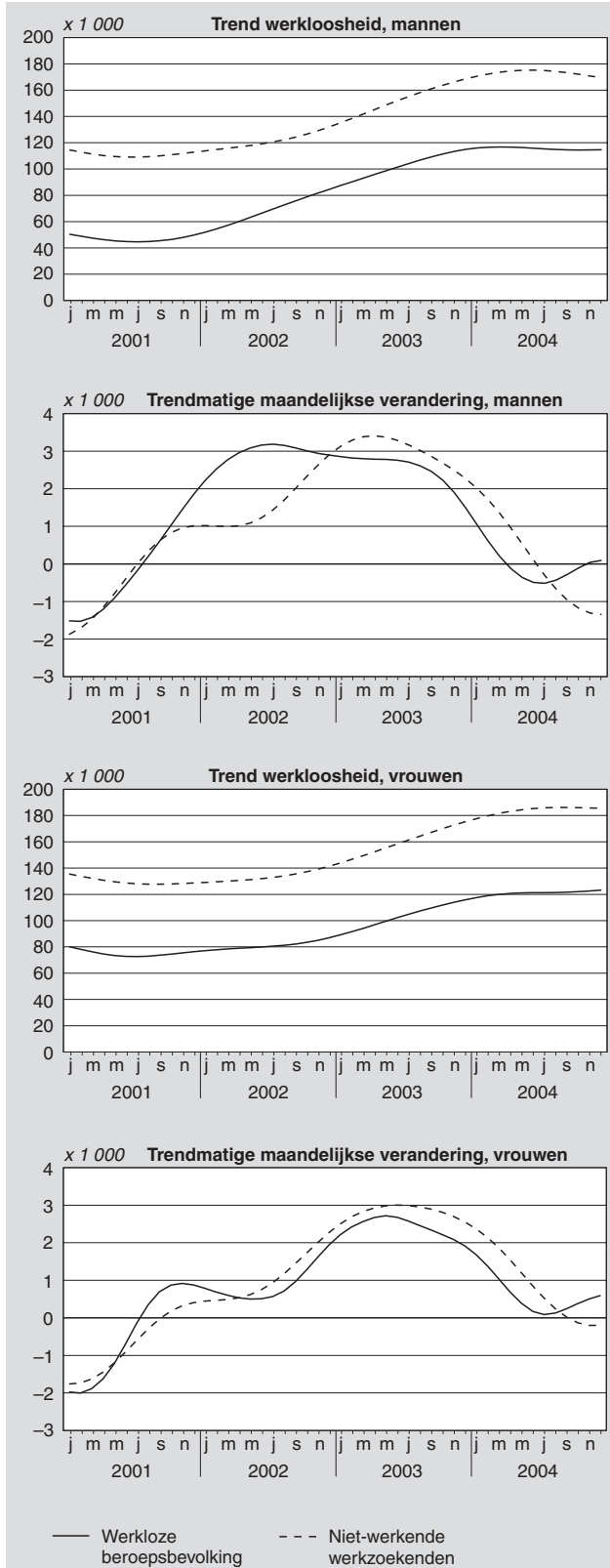
4.3 Personen van middelbare leeftijd

Bij mannen tussen 25–44 jaar is de overlap van beide groepen relatief groot. Wel is het aantal niet-werkende werkzoekenden 50 tot 60 duizend hoger. De trendmatige ontwikkelingen in de afgelopen jaren zijn goed vergelijk-

baar. Bij beide was de maximale trendmatige groei iets meer dan 3 duizend per maand. Toch ontwikkelen deze reeksen zich momenteel iets anders. De CBS-populatie is stabiel, terwijl de CWI-cijfers een daling laten zien.

De overlap van vrouwen tussen 25–44 jaar is minder groot. Toch vertonen de trendmatige ontwikkelingen grote gelijkenis. Wel groeide voor deze groep het aantal niet-werkende werkzoekenden tussen medio 2002 en medio 2004 maandelijks enkele honderden sterker dan de werkloze beroepsbevolking. Mogelijk speelde ontmoediging hierbij een rol. In economisch slechte tijden stellen potentiële herintreders de stap richting arbeidsmarkt eerder uit. Dit kan een dempend effect hebben op de groei van de werkloze beroepsbevolking, met name onder vrouwen. Dit effect speelt bij het CWI geen grote rol, omdat veel potentiële herintredende vrouwen zich toch al niet inschreven bij het CWI. Velen hebben namelijk geen recht op een uitkering. Momenteel is dit beeld echter wat bijgesteld. Het aantal bij het CWI ingeschreven vrouwen in deze leeftijdsgroep is vrijwel stabiel. Het aantal werkloze vrouwen tussen 25 en 44 jaar groeit echter weer na een eerdere stabilisatie.

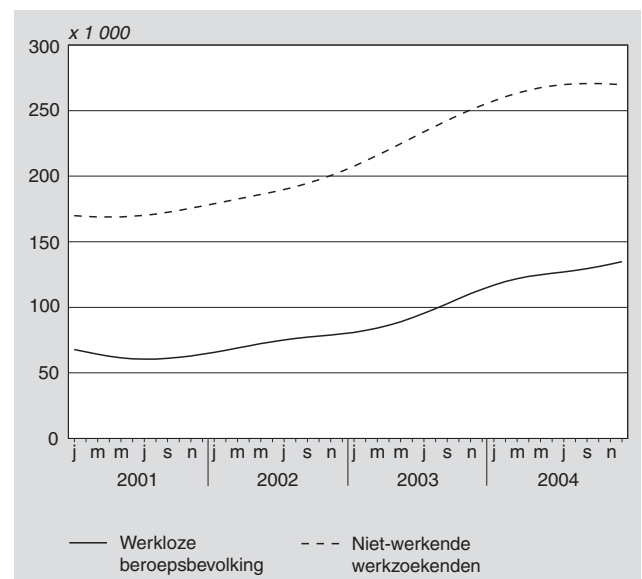
9. Trend werkloosheid en trendmatige maandelijkse verandering, 25–44 jaar



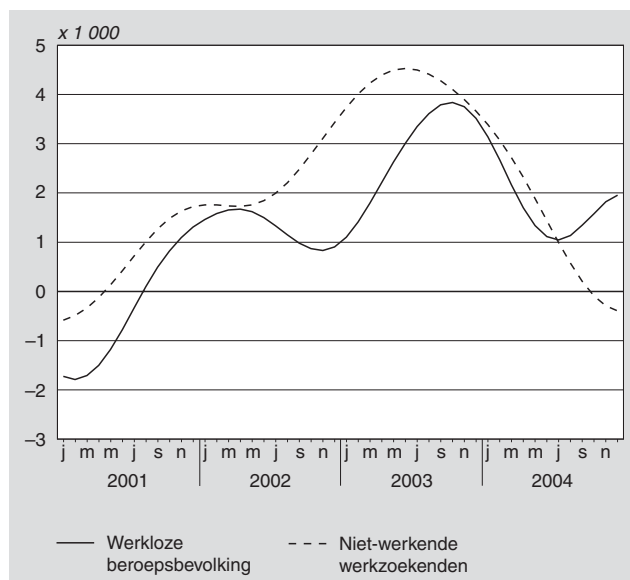
4.4 Ouderen

De CWI-populatie bevat veel meer ouderen dan de CBS-populatie. Dit komt doordat veel ouderen zonder werk wel ingeschreven staan bij het CWI, maar niet actief zoeken naar een baan. De ontwikkeling onder ouderen is de afgelopen jaren zowel bij de werkloze beroepsbevolking als bij de niet-werkende werkzoekenden sterk stijgend geweest. Toen de stijging het sterkst was, kwamen er in beide groepen ongeveer 4 duizend ouderen per maand bij. Het aantal niet-werkende werkzoekenden groeide in deze leeftijdsgroep sterker, met name in 2003. Wel is er de laatste maanden een inhaalslag gaande. De CWI-populatie is na een jarenlange stijging momenteel vrij stabiel. De oudere werkloze beroepsbevolking groeit echter nog sterk met ongeveer 2 duizend per maand.

10. Trend werkloosheid, 45–64 jarigen



11. Trendmatige maandelijkse verandering, 45–64-jarigen



In economisch slechte tijden zijn het de jongeren die relatief vaak getroffen worden. Gaat het echter weer wat beter, dan zijn het ook deze jongeren die hier het eerst van profiteren. Voor oudere werklozen is het veel lastiger om weer een baan te vinden. Dit verklaart de recente relatief sterke stijging van de werkloosheid onder ouderen. Mogelijk speelt ook de aangescherpte keuring van WAO-ers een rol. Indien goedgekeurd moet men immers weer actief op zoek naar werk.

5. Conclusies

Korte-termijn ontwikkelingen van de door het CBS gepubliceerde werkloze beroepsbevolking en door het CWI gepubliceerde aantal niet-werkende werkzoekenden kunnen sterk uiteen lopen. Voor een groot deel is dit te verklaren door afwijkende seizoenpatronen, vooral onder jongeren. Ook andere versturende effecten, zoals administratieve vertraging (CWI) en steekproefruis (CBS), zorgen voor verschillen. Door de gevolgen van deze versturende effecten uit de data te verwijderen, is een betere analyse mogelijk van de onderliggende ontwikkelingen van beide reeksen. Hieruit blijkt dat, ondanks grote verschillen in populatie, de ontwikkelingen van de totalen de afgelopen jaren sterk overeenkomen³⁾. Onderverdeeld naar leeftijd zijn er wel verschillen zichtbaar. Zo groeide het aantal jongeren binnen de CBS-populatie sterker dan bij de CWI-populatie, terwijl dit bij ouderen juist omgekeerd is. Werkloze jongeren schrijven zich vaak niet in bij het CWI, omdat ze geen recht hebben op een uitkering. Ouderen zijn vaak niet actief op zoek naar werk, maar moeten voor hun uitkering wel ingeschreven staan bij het CWI. Recentelijk verschillen ook de ontwikkelingen van de totalen. Mogelijk is een omslagpunt op de arbeidsmarkt nabij. De komende maanden zal moeten blijken of de dalende trend van de CWI-cijfers en de licht stijgende trend van de CBS-cijfers zullen doorzetten.

Technische toelichting

Begrippen

De *werkloze beroepsbevolking* bestaat uit mensen zonder werk of met een baan van minder dan twaalf uur per week, die actief zoeken naar een baan van twaalf uur of meer per week en daarvoor op korte termijn beschikbaar zijn. Zoeken betekent dat men de afgelopen vier weken activiteiten heeft ondernomen om een baan te vinden. Bij publicatie van de cijfers wordt de populatie van 15–64 jaar beschouwd. Door deze definitie is de werkloze beroepsbevolking het meest relevante cijfer voor de beschrijving en analyse van de situatie op de arbeidsmarkt. Het geeft aan hoe groot het direct inzetbare arbeidsaanbod is. Het Centraal Planbureau voorspelt dit werkloosheidscijfer. Ook is de gebruikte definitie afgestemd op internationaal aanvaarde maatstaven, met uitzondering van de uren-grens.

Niet-werkende werkzoekenden zijn personen die zich hebben laten inschrijven bij het CWI, aangeven niet of minder dan twaalf uur te werken en op zoek te zijn naar een baan. Er zijn ook werkzoekenden die zich laten inschrijven bij het CWI terwijl zij werk hebben; dit zijn de *werkende werkzoekenden*. Het gaat dan om mensen die hun werk dreigen te verliezen of op zoek zijn naar ander werk. Het CWI gebruikt geen uren-grens bij het onderscheid tussen werkend en niet-werkend. De bij het CWI ingeschreven werkzoekenden vormen het totale klantenbestand waarvoor het CWI dienstverlening verstrekt. Vanuit deze invalshoek geeft de samenstelling hiervan ook inzicht in de situatie op de arbeidsmarkt.

Het CBS publiceert cijfers over de werkloze beroepsbevolking als driemaandsgemiddelden, op basis van steekproefgegevens. Het CWI publiceert over de bij het CWI ingeschreven niet-werkende werkzoekenden op basis van registratieve gegevens. Het cijfer betreft een standcijfer voor het ultimo van de afgelopen maand. Om cijfers over beide begrippen goed te kunnen vergelijken zijn in dit artikel driemaandsgemiddelden van de niet-werkende werkzoekenden gebruikt. In de grafieken zijn gecentreerde driemaandsgemiddelden weergegeven.

Verschillen en overeenkomsten in populaties

Om de relatie tussen de werkloze beroepsbevolking en de niet-werkende werkzoekenden te beschrijven worden drie groepen onderscheiden:

1. Werklozen die *niet* staan ingeschreven bij het CWI als *niet-werkende werkzoekenden*.

Hierbij gaat het om mensen die werk willen van twaalf uur of meer per week, beschikbaar zijn en actief zoeken, maar die zich niet hebben ingeschreven bij het CWI. Dit zijn voor een groot deel personen die geen uitkering (kunnen) krijgen en zich daarom niet melden bij het CWI. Het zijn vooral vrouwen, waaronder herintreders en schoolverlaters. Ook zijn het personen die tijdelijk werk zoeken, zoals jongeren die een vakantiebaantje zoeken.

II. Werklozen die **wel** staan ingeschreven bij het CWI als niet-werkende werkzoekenden.

Dit is de overlap tussen de werkloze beroepsbevolking en de niet-werkende werkzoekenden. Hierbij gaat het om personen die werk willen van twaalf uur of meer per week, beschikbaar zijn, actief zoeken en ook ingeschreven staan bij het CWI.

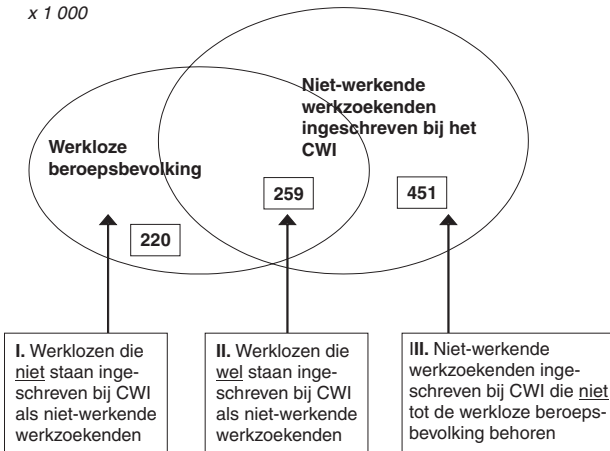
III. Niet-werkende werkzoekenden ingeschreven bij het CWI die **niet** tot de werkloze beroepsbevolking behoren.

Deze grote groep bestaat uit drie verschillende categorieën. Ten eerste de personen die werk hebben van twaalf uur of meer per week, bijvoorbeeld personen met een tijdelijke uitzendbaan waarvan door het CWI de inschrijving niet is aangepast. Of personen die al werk hebben maar nog niet zijn uitgeschreven bij het CWI.

Ten tweede personen die niet beschikbaar zijn voor werk van twaalf uur of meer per week. Dit zijn bijvoorbeeld bij het CWI ingeschreven arbeidsgehandicapten en personen die in een reïntegratietraject zitten. Daarnaast zitten in deze groep ook de personen die werk zoeken voor minder dan twaalf uur per week. Ten derde de personen die niet actief zoeken. Dit zijn veelal personen die een vrijstelling van sollicitatieplicht hebben, bijvoorbeeld vanwege de zorg voor kleine kinderen. Daarnaast zitten in deze groep ontmoedigden die geen baan zoeken omdat zij daar niets van verwachten.

12. Relatie tussen werkloze beroepsbevolking en niet-werkende werkzoekenden, 2004

x 1 000



Literatuurlijst

Denneman, A. en H. Langenberg (2004), Seizoenpatronen op de arbeidsmarkt. Sociaal-economische trends, 1^e kwartaal 2004.

Traag, T. (2005), Jongeren op de arbeidsmarkt. Sociaal-economische trends, 1^e kwartaal 2005.

Bikker, R., R. Hijman, P. Kee en G. van Leeuwen (2005), Enquêteresultaten werkloze beroepsbevolking: uitbijterdetectie. Thema-artikelen arbeidsmarkt (internet).

Vries, S. de, S. Lucassen, J. van der Valk (CBS) en A. Bouman (CWI) (2003), Staan werklozen ingeschreven als niet-werkende werkzoekenden. Sociaal-economische maandstatistiek, oktober 2003.

Noten in de tekst

- ¹⁾ De auteur dankt Anske Bouman en Karin Pilgram (CWI) en Ingrid Beckers (CBS) voor hun bijdrage.
- ²⁾ Sinds januari 2005 publiceert het CBS de trend van de werkloze beroepsbevolking in het persbericht. De in dit artikel gepubliceerde waardes wijken hier van af. Er is namelijk een langer filter gebruikt, omdat in de reeksen naar leeftijd en geslacht relatief meer ruis zit. Dit betekent dat de ontwikkelingen betrekking hebben op een nog wat langere periode. Schommelingen op korte termijn zijn meer weggemiddeld.
- ³⁾ Het CBS maakt gebruik van de sterke overeenkomsten in de ontwikkelingen van de werkloze beroepsbevolking en de niet-werkenden werkzoekenden. Met het oog op mogelijke uitschieters als gevolg van het steekproefkarakter van de waarneming, worden de uitkomsten van de enquête maandelijks op plausibiliteit beoordeeld. Confrontatie van deze uitkomsten met het aantal van het CWI (uitgesplitst naar geslacht en leeftijd) met behulp van modellen maakt een goede detectie van uitbijters en eventueel aanpassing mogelijk. In Bikker, Hijman, Kee en van Leeuwen, 2005 is deze methodologie uitvoerig beschreven.